

FLORIEN SERLET EN LIEVEN TYVAERT

Als Hansbekenaren fier zijn op hun dorp en er zich thuis voelen, dan heeft dat veel te maken met de talrijke authentieke woningen en charmante hoefvetjes. Het is dan ook met plezier dat we verschillende van onze dorpsgenoten en inwijkelingen heel wat energie (en meestal ook wel wat geld) zien steken in het opkalefateren ervan. Vaak hebben de woningen door de jaren heen wat van hun charme en comfort verloren en is een wissel van eigenaar de aanleiding om ze eens een flinke beurt te geven. Als dat dan met stijl en respect voor de oorspronkelijke woning en de ruimere dorpsomgeving gebeurt, dan kunnen we dat alleen maar toejuichen. Meer zelfs, in deze rubriek zetten we een aantal opmerkelijke bouwwerken in de kijker, bieden we je een kijkje achter de gevel en laten we vooral de bouwheren aan het woord over hun ervaring en of die baksteen in hun maag nu definitief is verteerd ...

Verhuurd aan verbouwheer

Op één van de vele herfstige lentedagen van april - bij onze aankomst vielen de hagelbollen rijkelijk op het pas ingezaaide grasperk - werden we warm ontvangen door Florian Serlet en Lieven Tyvaert. Zij zijn sinds ongeveer een half jaar de nieuwe bewoners van het huis in de Reibroekstraat 89, waarvan de ouders van Florian de eigenaars zijn. Toen zij de woning kochten in oktober 2013 van Marcel Union en Henriette De Maegd, was het hun bedoeling om ze te verbouwen en te verhuren. Florian en Lieven woonden op dat ogenblik nog op een appartementje in Sint-Amandsberg met één slaapkamer. Meer heeft een koppel niet nodig... Tenzij daar plots een baby'tje bijkomt natuurlijk! Na een tijdje rond zoeken naar een groter appartement, een woning of bouwgrond in Gent, opperde Floriens zus Madelien plots een heel interessant idee: wat als Florian en Lieven nu eens in de Reibroekstraat zouden gaan wonen? De voordelen waren talrijk: een grote woning met een mooie tuin, in het geboortedorp van Florian en bovendien vlakbij haar ouders en grootmoeder. Zij wonen namelijk enkele huizen verderop, in de Boerestraat. Als evidente tegenprestatie, werd aan Lieven gevraagd of hij de verbouwing vorm wou geven. En dat moest hem natuurlijk geen twee keer gevraagd worden. Lieven is namelijk architect en, zeg nu zelf, wat is er boeiender dan jouw eigen huis uittekenen? Van meet af aan was het wel de bedoeling om de oorspronkelijke oppervlakte van de woning te respecteren. Maar dan nog was het een mooie kluif waar Lieven met plezier zijn tanden in zette...

Thuis van zelfstandigen

De oorspronkelijke woning dateert van 1958 en voldeed nog min of meer aan de comfortstandaarden vanuit die tijd. Zo was het toilet enkel langs buiten toegankelijk, waren er in de kleine keuken enkel een gootsteen en een stoof voorhanden, en was een badkamer onbestaande. Bovendien werd een groot deel van de woning

ingepalmd voor de zelfstandige activiteiten van de vorige eigenaars. In de 'voorplaats' van de woning was er vroeger een kruidenierswinkeltje, uitgebaat door Henriette. De man des huizes was kolenhandelaar die de Hansbenaars met paard en kar voorzag van het zwarte goud. Vandaar dat de achterzijde van de woning deels bestond uit een paardenstal met bovenliggende hooizolder. Rechts van de woning staat nu nog steeds de schuur die als opslagplaats voor de kolen werd gebruikt.

Er was dus werk aan de winkel voor architect Lieven. Zowel qua indeling als qua nuts- en andere voorzieningen stond er heel wat te gebeuren. Lievens opdracht bestond er dan ook in om de woning een stuk functioneler en eigentijds te maken ... binnen een op voorhand welbepaald budget, uiteraard. Exact twee jaar geleden begonnen ze de plannen ook in de praktijk te brengen...

Meer licht en warmte

Dé manier om een budgetvriendelijke verbouwing aan te pakken is zo veel mogelijk zelf de handen uit de mouwen te steken. En dat gebeurde ook. Lieven, de papa van Florian en Luc, een familievriend sinds jaren, namen voor anderhalf jaar de leiding in het compleet overhoop halen van de woning. Een woning van de jaren vijftig zit wat **b e t r e f t** isolatienormen niet bepaald dicht bij de huidige standaarden. Dus werd er heel wat moeite gedaan om hier verandering in te brengen. Te beginnen met het dak: er werd

een nieuw onderdak geplaatst en werd het dak vervolgens volledig herlegd –gelukkig konden de oorspronkelijke dakpannen wel worden gerecupereerd, als een herinnering aan het verleden. Ook de bakgoten gingen er af en werden vervangen door hanggoten. De zolderruimtes werden volledig geïsoleerd. Alle muren werden opgespoten met isolatie en ook langs de onderkant werd de nodige isolatie aangebracht. Hiervoor schepten ze alle zavel weg die onder de vloeren lag en gaten ze een nieuwe betonplaat zodat de vloer ook volledig geïsoleerd kon worden. Ook de ramen en buitendeuren werden vervangen, al huurden ze hier wel een vakman voor in. Ze kozen voor PVC-ramen met een witte binnenkant en een donkerblauwe buitenkant. Alle rolluiken werden verwijderd. De nieuwe ramen zorgen niet alleen voor een betere isolatie van de woning, maar ook voor veel meer lichtinval en dat was één van de belangrijkste doelen bij deze verbouwing. In de oorspronkelijke woning werd hier en daar namelijk gekleurd glas gebruikt. Op zich was dat wel decoratief binnen de oorspronkelijke stijl van de woning, maar niet echt eigentijds en functioneel te

noemen. De buitenzijde van de woning veranderde al bij al niet zo heel veel, behalve dan wat betreft de ramen en deuren: verschillende raamopeningen werden immers volledig tot beneden doorgetrokken, om nog meer licht in de woning binnen te halen.

Drastische verjongingskuur

Op het vlak van indeling en comfort onderging de woning een volledige metamorfose. Over de ganse woning werden de elektriciteit en verwarming volledig vernieuwd en werd er ventilatie geplaatst. Er werd tot dan toe verwarmd met elektrische convectoren. Alle nutsvoorzieningen werden vanuit de berging aan de achterzijde van de woning, via een schacht tot naar de zolderverdieping gebracht. Daar werden ze vertakt naar de drie slaapkamers, de traphal en de nieuwe kleine badkamer (die één dezer maanden nog geïnstalleerd wordt), die opgetrokken werd in wat vroeger een verloren hoek van de traphal was. De hele bovenverdieping kreeg een nieuwe vloerbekleding, het linoleum werd er vervangen

door laminaat, en alles kreeg een frisse laag verf. Net als beneden kozen ze vooral wit voor de muren en een lichtgrijze tint voor de deuren. Ook de trap en de houten bekleding in de traphal bleven intact, maar kregen dezelfde lichtgrijze verflaag. Een gans ander aanzien dan de oorspronkelijke, nogal zwaar ogende, donkerbruine kleur van het hout.

De indeling beneden werd wel gewijzigd. In de ruimte vooraan rechts, waar vroeger de kruidenierswinkel was, is nu een badkamer gecreëerd. Je bereikt ze via de eerste deur rechts als je via de voordeur binnen komt. Om de privacy in de badkamer te garanderen, werd het grote winkelraam opgehoogd tot een lang smal raam, met melkglas. Om de nieuw gemetste stenen aan de voorgevel aan het zicht te onttrekken, werd gekozen voor een houten gevelbekleding, die het huis tevens een moderne look geeft langs de buitenzijde. Achter de badkamer bevindt zich een toilet, tevens bereikbaar via de gang. Geen benepen plaats waar je je snel uit de voeten wil maken. Neen, Lieven stond erop dat er ook op het toilet voldoende 'beweegruimte' zou zijn. Op het

einde van de gang kom je in hun leefruimte terecht. Vóór de verbouwing bestond deze uit de klassieke vóór- en achterplaats, van elkaar afgescheiden via een dubbele deur. De twee afgescheiden ruimtes lopen nu in elkaar en vormen een ruime zit- en eetkamer. De dubbele deur en het grootste deel van de scheidingsmuur zijn ondertussen spoorloos verdwenen... Aansluitend bij de zitruimte, aan de rechterzijde van de woning, en de badkamer maakten ze nog een halfopen bureau – een

ONTROEREND GOED

bewuste keuze, om tijdens het werk niet volledig van het gezin afgesloten te zijn. De volledige benedenverdieping werd overigens twintig centimeter verlaagd. Tussen het oorspronkelijke plafond en het nieuwe vals plafond liggen alle ventilatiekanalen en de elektriciteitskabels voor de verlichting. Ook in de benedenverdieping werd vooral een witte verfpot gebruikt. Als vloerbekleding kozen ze voor een parkettegel. Die combineerde voor hen het gemak van een keramische tegel met de warmte van een parketvloer. Het gebruik van lichte kleuren en strakke materialen doen je vergeten dat de woning meer dan een halve eeuw oud is: de woning voelt van binnenuit eerder aan als een nieuwbouw.

Achter hun eet- en zitruimte ligt het aangebouwde gedeelte van de woning, dat vroeger dienst deed als paardenstal. In deze ruimte installeerden ze een gloednieuwe keuken. Daarachter bevindt zich nog de berging, van waaruit alle nutsvoorzieningen vertrekken, en die in de praktijk naast bergingruimte ook als wasplaats wordt gebruikt.

Kom zelf een kijkje nemen ...

Lieven kreeg van zijn schoonouders de opdracht om de woning een stuk eigentijds en functioneler te maken op een budgetvriendelijke manier. We mogen zeggen dat hij zich met succes van deze opdracht heeft gekweten. In september van vorig jaar verhuisden Florian, Lieven en hun zoon Louis, die op dat moment één jaar was, naar hun nieuwe stek. Al was het de eerste maand wel even aanpassen. Vooral dan omdat ze pas in oktober verwarming en warm water hadden. Het was dus een maandje behelpen met kannen water en elektrische vuurtjes. Ondertussen genieten ze van alle comfort die de woning rijk is. Op een aantal kleinere zaken na, en het installeren van het badkamertje boven, is de binnenkant van de woning zo goed als volledig af. Op het ogenblik van het interview, was Lieven vooral buiten in de weer. Het gras was pas ingezaaid en het aanleggen van de oprit was later die week voorzien. Florian en Lieven waren ook in blijde verwachting van de vakman die een stuk van de voor- en zijgevel – ter hoogte van de badkamer – met hout zal afslaan. Ze willen het allemaal tegen 29 mei klaar krijgen, want dan doen ze mee aan de Vlaamse Renovatiedag. Die dag is hun woning voor iedereen vrij toegankelijk. Een unieke gebeurtenis eigenlijk, want, bij ons weten, is het tot hiertoe nog maar de tweede keer dat je ook eens een kijkje kan nemen in de woning die stond beschreven in deze rubriek (na Begijnhoflaan 4). Dus als je na het lezen van dit artikel bijzonder benieuwd bent en de

verbouwing eens even zelf wil gaan bewonderen, dan kan dit! Uiteraard is dit ook voor Lieven een mooi visitekaartje. Als jonge architect kan je alle publiciteit goed gebruiken. Al is hij zeker niet aan zijn proefstuk toe. Tot november van vorig jaar werkte hij voor een architectenbureau uit Roeselare. Daar begeleidde hij al de bouw van loodsen, appartementen, villa's, kantoorgebouwen, ... Beetje bij beetje begon hij er ook privé een aantal opdrachten bij te nemen. Toen hij hier te veel van zijn vrije tijd begon aan te spenderen, besliste hij om zijn weg verder te zetten als zelfstandig architect. Hij bouwt vooral modern en strak, maar ook voor standaardwoningen kan je bij hem terecht. Op dit ogenblik bestaat het grootste deel van zijn opdrachtenportefeuille uit verbouwingen. Vooral aan de kust heeft hij ondertussen een mooi klantenbestand. Lieven is dan ook geboren in Lombardsijde en heeft er nog heel wat connecties. In de komende jaren hoopt hij die ook in eigen streek op te bouwen, vanuit zijn nieuwe thuisbasis, Hansbeke.

